

HOL SZERETET ÉS EGYETÉRTÉS, OTT AZ ISTEN.

A színódusi folyamat plébániai elindításának másnapján, azaz Mindenszentek ünnepén énekeltük ezt az énekét. És ez eszembe juttatta azt az imát, amit előző nap imádkoztunk (Sevillai Szent Izidor imája). Ebben azt kértük a Szentlélektől:

„Ne hagyj, hogy zűrzavart szítsunk!”

„Ne engedd, hogy elfogultság befolyásolja cselekedeteinket!”

„Add, hogy megtaláljuk az egységet!”

Mi pedig ezt énekeltük:

„Mikor tehát egybegyűlve együtt vagyunk, lélekben meg ne oszoljunk, jól vigyázzunk!
Szűnjenek a rút viszályok, megszólások, s ott lakozzék miközöttünk Krisztus-Isten!”

Azaz a színódus során lehetnek nézetkülönbségek, viták, de ügyelnünk kell arra, hogy ez ne emberek közti csatározás legyen, hanem az ÉRVEK HARCA, ahol az a cél, hogy GYŐZZÖN A JOBBIK ÉRV, és mindenképp megmaradjon köztünk a szeretet és az egyetértés.

https://www.youtube.com/watch?v=uyK_L3RO3Zk

Még egy kis nyelvészkedés: Az első vsz. így kezdődik: „Minket Krisztus szeretete gyűjtött egybe”. A „Krisztus szeretete” kifejezésnek két értelme van: „Krisztus szeret minket”, illetve „mi szeretjük Krisztust”.

Az első értelmezéssel nincs sok dolgunk. Azt tudjuk, hogy Krisztus nem azért szeret minket, mert ilyenek vagy olyanok vagyunk, hanem azért szeret, mert VAGYUNK, azaz létezőnk.

A második értelmezés szerint azonban meg kell vizsgálnunk, hogy mi személy szerint hol tartunk.

Mennyi időt szánunk a Jézussal való beszélgetésre? (ima)

Mennyi időt szánunk a Jézusról tanulásra? (Szentírásolvasás)

Mennyire érezzük magunkénak Jézus tanítását a szolgálatról, megbocsátásról, ellenségszeretetről.